

جان سِرل

راز آگاهی

ترجمه‌ی

رضا امیر رحیمی

فهرست

یادداشت مترجم	۷
پیش‌گفتار	۹
فصل یکم: آگاهی به عنوان یک مسئله زیست‌شناسی	۱۵
فصل دوم: فرانسیس کریک، مسئله پیوند، و فرضیه چهل هرتز	۳۳
فصل سوم: جرالد ادلمن و نقشه‌برداری بازگشتی	۴۹
فصل چهارم: راجر پنروز، کُرت گودل، و استخوان‌بندی سلوالی	۶۳
پیوست: اثبات گودل و کامپیوترها	۹۶
فصل پنجم: انکار آگاهی: روایت دانیل دینت	۱۰۱
پیوست: تبادل نظر با دانیل دینت	۱۱۹
فصل ششم: دیوید چالمرز و ذهن آگاه	۱۳۷
پیوست: تبادل نظر با دیوید چالمرز	۱۶۵
فصل هفتم: ایزrael روزِنفلد، تصویر بدن و خویشتن	۱۷۹
نتیجه‌گیری: راز آگاهی را چه گونه به مسئله آگاهی تبدیل کنیم	۱۸۷
پیوست: «راز آگاهی ادامه دارد»	۲۱۳
واژه‌نامه	۲۲۹

یادداشت مترجم

کتاب راز آگاهی اثر جان سرل فیلسوف آمریکایی در سال ۱۹۹۰ منتشر شد. در بیش از دو دهه پر شتابی که از انتشار این کتاب گذشته، گام‌های غول‌آسایی در زمینه پژوهش مغز، مسئله ذهن-بدن، موضوع آگاهی-خویشتن.... برداشته شده و در نتیجه، فلسفه ذهن در کانون توجه فیلسفه‌فان قرار گرفته است. در این برهه، سرل چندین کتاب دیگر فلسفی منتشر کرده و نظرات اش درباره فلسفه ذهن را مستقیم‌تر و روشن‌تر توضیح داده است.

اما راز آگاهی، از یک نظر هنوز اهمیت خود را حفظ کرده است. بی‌جهت نیست که آنتونیو داماسیو در آخرین کتاب خود، خویشتن به ذهن می‌آید (۲۰۱۱) به این کتاب چنین اشاره می‌کند: «برای آشنایی با برداشت معاصری از اهمیت ذهنیت از نظر فلسفه کتاب راز آگاهی نوشته‌ی جان سرل را مطالعه کنید». (خویشتن به ذهن می‌آید، ص ۲۶).

اهمیت این کتاب در تصویر روشنی است که از نگرش‌های مطرح در حوزه فلسفه ذهن و آگاهی به دست می‌دهد. شاید در این فاصله برخی از این نگرش‌ها به حاشیه رانده شده و برخی در مرکز توجه قرار گرفته باشند، اما همه آن‌ها کما کان تأثیرگذارند، و آشنایی با آن‌ها ضروری است.

در سال ۱۹۹۴، آنتونیو داماسیو، که در آن زمان عصب‌پژوه ناشناخته‌ای

بود، کتاب خطای دکارت را منتشر کرد. در سال‌های بعد با انتشار احساس آنچه اتفاق می‌افتد، در جست‌وجوی اسپینوزا، و سرانجام خویشتن به ذهن می‌آید بدل به نقش آفرینی برجسته و تأثیرگذار شد. ریشه‌های فکری او به فلسفه قاره‌ای و به خصوص اسپینوزا بر می‌گردد و می‌توان گفت او جریان فکری تازه‌ای را به صحنه آورده است. در کتاب راز آگاهی طبعاً اشاره‌ای به او نیست. از این جهت با افروzen ترجمه بررسی و نقدی که سرل بر آخرین کتاب داماسیون نوشته، به صورت یک پیوست، تلاش کرده‌ام، به تعبیری، کتاب سرل را به روز کنم.

رضا امیررحمی

به خاطر پژوهش درباره آگاهی، این برره از زندگی فکری ام از همیشه هیجان‌انگیزتر و نامیدکننده‌تر است: هیجان‌انگیز به این دلیل که آگاهی، در مقام موضوعی برای پژوهش در فلسفه، روان‌شناسی، علم شناخت، و حتی علم اعصاب، بار دیگر مکان شایسته، و در واقع محوری، خود را بازیافته است؛ نامیدکننده به این دلیل که کل موضوع کماکان گرفتار اشتباها و خطاهایی است که تصور می‌کردم مدت‌هast آشکار شده‌اند.

آثاری که در این کتاب مورد بحث قرار گرفته اند نمایانگر آن هیجان—و برخی خطاهای—هستند، مبنی بر مجموعه مقالاتی که در سال‌های ۱۹۹۵ تا ۱۹۹۷ در نقد کتاب نیویورک^۱ منتشر کردم. زمانی که در این میان بود، و دامنه گسترده‌تر کتاب، این امکان را برای من فراهم کرد که برخی از آن مقاله‌ها را بسط دهم، در آن‌ها تجدید نظر کنم و تلاش کنم کل بحث را یکدست کنم.

وقتی از جایگاه بالاتر به مجادله‌هایی که وجود داشت—و کما کان ادامه دارد—به مطالبی می‌نگرم که درباره موضوعات مورد بحث در فصل‌های این کتاب اند، به نظرم می‌رسد که بزرگ‌ترین و یگانه مانع فلسفی در راه رسیدن